

Størrelse, om man nemlig skulde begynde med de foreslaaede 1,000 Rbd. og lade Gagen stige til 2,000 Rbd., eller om man skulde sætte Begyndelses- og Slutningsgagen noget ned. Jeg kan ikke nægte, at jeg nærmest deler den sidste Anskuelse, men paa den anden Side vil jeg igjen sige, at hvis et andet Princip i det foreliggende Lovforslag kunde blive strøget, saa skulde jeg ikke have noget imod at begynde med den foreslaaede Gage, ja selv om man vilde gaae noget høiere, skulde jeg i det Tilfælde ikke have Noget derimod, vel at mærke, naar det Princip, jeg antyde, blev strøget, navnlig, at Præsterne skulle have Pension. Den Æneste her i Salen, som idag har udtalt sig imod Pensionsvæsenet, troer jeg er min ærede Nabo tilvenstre, (Winther) — jeg beider om Forlæbelse, sidste Gang, den ærede Forslagsstiller havde Ordet, udtalte ogsaa han, at han ikke var uwillig til at gaae ind paa at stryge Pensionerne, og det glædede mig overordentligt, at høre netop den høitærede Forslagsstiller fremsætte en saadan Tanke. Jeg troer, mine Herrer, at det er paa Tiden, at man, hver Gang der foreligger et Lønningsforslag, kommer til at stryge Pensioneringen. Det maa vistnok være klart for Enhver efter den Erfaring, vi have gjort, at, hvis vi ikke standse med den Ting, vil den ikke blot vove os over Hovedet — thi det har den næsten alle-rede gjort — men i Fremtiden blive en saa colossal Byrde, at Skatteyderne, i alt Fald den store Mængde af dem, næsten maae komme til at synke under den. Det er altsaa en af de Hovedbaner, jeg har mod det foreliggende Lovudkast, at det har beholdt Pensioneringen, og jeg vilde derfor meget indstændigt bede det vordende Udvalg om at komme bort fra Pensionsbestem-melsen, selv om det saa til Gjengjæld skulde komme til at sætte Lønningerne en lille Smule høiere. Jeg kan ikke nægte, at de forekomme mig allerede at være høie nok; men, naar jeg har Valget imellem at gaae til en Smule høiere Løn, eller at beholde Pensionerne, saa tager jeg naturligviis det Første. — Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Klein), an-tede noget over den Bestemmelse, som omtales i § 3, sjette Stykke, hvor det hedder, at enhver Præst een Gang for alle ved Tiltrædelsen af sit første Embede skal have et Beløb af 500

Rbd. Dette ansaae han for at være for lidt og betragtede det endogsaa som saa knapt, at man derved næsten vilde sætte de Vedkommende i et Armodsforhold. Denne Mening kan jeg paa ingen Maade dele, idet jeg mener, at den Familie, som ligestrax ved Tiltrædelsen af sit Embede modtager et, man kunde kalde det Ud-stryksbeløb, af 500 Rbd., for dermed at sætte Bo, maa antages for at være overordentlig heldig stillet. Vil man svare, at man ikke kan købe alle Fornødenheder for denne Sum, saa som Meubler, Vogne, Heste, Harver o. s. v., saa er dette fuldkommen rigtigt, især naar man ikke vil nøies med Tarvelighed, hvad der vel ikke hidtil har udmærket det Slags Folk; men for dem, som vilde være nøjsomme i deres Fordringer, vil denne Sum være et saa an-stændigt Udstyr, at jeg troer, at man meget godt kunde blive staaende derved. Jeg kan ikke tænke mig, at nogen Mand, som attraaer en saadan Stilling og er besjælet af, hvad han bør være, inderlig Tølelse for det kirkelige Liv, Iver og Lyst til at komme til at virke i den Gjerning han er kaldet til, at være Sicelesørger for sin Menighed, vil see med vrede Miner til, at han bliver aflagt saa knapt, at han kun faaer 500 Rbd. til Udstyr. Jeg troer, at den, som gjør dette, er saa at sige noget smaalig i sin Betragtning, og det skulde ikke ligge mig meget paa Sinde, om en saadan Mand sandt sig utilfredsstillet; han har da den gode Udvei, at, naar han seer en bedre Livsstilling, kan han tage den; der er Ingen, der tvinger ham til at modtage den, der her bydes ham. Det er hovedsagelig dette jeg har at indvende mod Lovforslaget ved denne Be-handling. Jeg skal naturligviis ikke gaae ind paa § 11, som meget stærkt er angrebet af det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Klein), thi der er tilstrækkelig svaret derpaa af den ærede Forslagsstiller. — Det Æneste, jeg endnu har tilbage at omtale, er de saameget omtalte Smaaarebfler. Jeg anseer det for en Selvfølge, at de falde bort for Frem-tiden; det er ogsaa af det Slags Ting, som have vaakt ikke lidet Uvillie blandt Befolkningen, idet de Fleste, og det vistnok med Rette, gaar ud fra den Mening, at alle disse Ting fra første Færd af have været frivillige Gaver,